

Komenský – 100 let odhalení jeho pomníku v Kunvaldu, 26. června 2010 ve 13.00

Text Římanům 11,33-36

Jak nesmírná je hloubka Božího bohatství, jeho moudrosti i vědění! Jak nevyzpytatelné jsou jeho soudy a nevystopovatelné jeho cesty! Kdo poznal mysl Hospodinovu a kdo se stal jeho rádcem?’, Kdo mu něco dal, aby mu to on musel vrátit?’ Vždyť z něho a skrze něho a pro něho je všechno! Jemu buď sláva na věky. Amen.

Když čteme Komenského sílí v nás pocit, že život bez Boha si neuměl představit. Vše to co Komenský psal, co znal, v čem se vyznal, čím ohromoval své okolí, souviselo s Bohem a jeho dílem. Bůh je život. Bůh je plnost. On je slunce spravedlnosti a studnice moudrosti. Možná se to nám, lidem se zkušenostmi totalit 20 století, zdá být protiklad. Muž jehož vzdělání a moudrost uznávala celá Evropa. Muž do jehož života razantně vstoupilo utrpení a bolest. Právě ten muž má čistou, průzračnou víru! Miluje Boha a Bohu oddaně důvěřuje. My bychom spíše čekali víru rozbitou a zpochybněnou.

To je první ze tří věcí které chci připomenout. Komenský počítal důvěrně, bezbranně ve svém životě s živým jednajícím Bohem. Bohem který se dává poznat v Ježíši z Nazareta a v něm vzkříšeném je nám přítomen. Moudrost která byla Komenskému dána, se z této víry rodila.

To druhé. Komenský byl moderní a je moderní. Číst jeho spisy, třeba knihu zbožnosti – praxis pietatis, je strhující. Kartářkám a astrologům jdou dnes obchody docela dobře. V solidních časopisech přibývá rozhovorů se vzdělanými lidmi, kteří se přiznávají k tomu, že služby astrologů a kartářek využívají. V Komenského zjiřené době byly tyto touhy také živé. Vědět jak to bude dál! Co mne čeká po smrti! Jaké to bude! Kdy nastane poslední soud, kdy přijde Ježíš. Víme že v jedné fázi života bylo horečnaté očekávání příchodu Božích věcí blízké i Janu Amosi.

V praxis pietatis zřejmě reagoval na vulgární touhu znát svou budoucnost. Kdo jen mně to řekne co bude po smrti! Komenský se hlásí, chceš? Já ti to řeknu! Je to trochu drsné, ale chceš vědět co tě čeká? Tak odkryj hrob svého otce a dobře se dívej. To tě čeká.

A třetí důraz, to je přenesení pohledu od Božího muže Jana Amose k samotnému Bohu. K hlubokosti a bohatství a moudrosti umění Božího! Jak jsou nevyzpytatelní soudové Boží a nevystižitelné cesty jeho! Kdo poznal mysl Páně, kdo jemu radil? Neboť z něho a skrze něho a v něm jsou všechny věci, jemuž sláva na věky.

Úžas nad Božím dílem. My křesťané, ať jsme v kterékoli církvi, my zde nejsme proto, abychom Boha a jeho dílo vysvětlovali. To dílo je tak jiné, že se nám to beztak lidskou řečí nemůže podařit. Jsme zde proto, abychom nad Božím dílem žasli a k tomuto úžasu druhé lidi přiváděli. Nabídli jim, aby také je zavalil úžas nad tím, jaký Bůh je a jak jedná. K tomu smíme pozvat ty kdo s námi žijí. Něco jsme prožili, něco poznali, někomu uvěřili, smíme o tom mluvit.

Závěr: Je dobré připomínat ty, kdo zde byli před námi a tak jak uměli a jak dovedli věřili Bohu. Je dobré si připomínat, k čemu je to vedlo. A aby to mělo smysl, pak je nutné se podívat dopředu a stejně odvážně jako kdysi ti před námi, tak i my originálně a jak dovedeme žili svou víru.

A věřím že dobře ji budeme žít, a dobře pokračovat v tom, co přejímáme od svého bratra v Kristu Jana Amose tehdy, když Boží dílo nebudeme v době nacpané informacemi vysvětlovat ale nabízet a k němu zvat. Amen